

**ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО
ВЧИТЕЛЯ-ФІЛОЛОГА ЗАСОБАМИ НАРОДОЗНАВСТВА**

У статті розглянуто педагогічні умови формування естетичної компетентності майбутнього вчителя-філолога засобами народознавства. Акцентовано увагу на ефективності навчання та виховання молоді на ґрунтовних знаннях з етнопедagogіки. Подано класифікацію засобів народознавства в навчально-виховному процесі за різними ознаками, визначено орієнтовні напрямки народознавчої роботи зі студентами.

Постановка проблеми. У вищих навчальних педагогічних закладах України освітній процес спрямовано на інтелектуальний розвиток молоді, розширення її світогляду, проте не меншої уваги потребує естетична та духовна сфери майбутнього вчителя-філолога. Збагачення уявлень про народні традиції, звичаї, історію рідного краю, побут, український фольклор, що є першоосновою інтелігентності, загального рівня ерудованості, здатності відповідати на виклики сучасної дійсності, формує естетичну компетентність майбутніх учителів. Проблема формування естетичної компетентності майбутнього вчителя-філолога засобами народознавства набуває особливої актуальності в умовах розвитку української державності. Сьогодення потребує підготовки творчо активного вчителя-філолога, естетично компетентного, який здатний орієнтуватись на майбутнє, і водночас шанувати, збагачувати історико-культурну спадщину народу. Адже тільки те покоління спроможне відтворювати культурно-історичні традиції та звичаї, творити нові культурні цінності, утверджувати нові естетичні ідеали, світогляд якого формується на підґрунті народної культури та знань про неї.

Формувальний характер навчально-виховного процесу досягається шляхом створення певних умов. Виявлення та забезпечення цих умов необхідне для успішного вирішення завдань щодо формування естетичної компетентності майбутнього вчителя-філолога. Тільки з урахуванням педагогічних умов загальна структура процесу набуває конкретного характеру.

Мета статті – виділити та обґрунтувати педагогічні умови формування естетичної компетентності майбутнього вчителя-філолога засобами народознавства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розглянемо тлумачення терміну "педагогічні умови". У педагогічній літературі існує декілька визначень цього поняття. Нас будуть цікавити саме ті педагогічні умови, що лежать в основі навчально-виховного процесу філологічних факультетів вищих навчальних закладів, які мають на меті готувати вчителів з високою естетичною культурою, умінням орієнтуватись в умовах переоцінки естетичних цінностей та ідеалів.

У великому тлумачному словнику сучасної української мови (за ред. В. Т. Бусела, 2004 р.) термін умова визначається як: 1) необхідна обставина, від якої залежить здійснення чого-небудь; 2) особливості реальної діяльності, за яких відбувається чи здійснюється що-небудь [1: 1295].

На думку учених (Н. В. Безлюдна, С. А. Буляєва, З. А. Решетова), розроблення та впровадження в практику педагогічних умов та засобів дозволяє здобути максимальний педагогічний ефект разом з найменшими витратами матеріальних засобів та зусиль [2].

Дослідник В. Ф. Орлов розуміє під педагогічними умовами обставини процесу навчання, які є результатом відбору, застосування змісту, форм, методів і засобів навчання, що сприяють ефективному вирішенню поставлених завдань [3].

М. М. Ростовцев визначає педагогічні умови як сукупність різнопланових компонентів, необхідних і достатніх для виникнення, функціонування та зміни певної педагогічної системи [4: 81].

Н. В. Безлюдна, Л. А. Сподін, І. Ф. Харламов під педагогічними умовами розуміють обставини, що забезпечують успішне виконання завдань навчання й виховання. У вищих навчальних закладах умови лише створюють сприятливі можливості для студентів у здобутті знань, формуванні вмінь і розвитку навичок [5; 6].

Зокрема, С. Г. Мельничук визначає педагогічні умови як чинники управління процесом навчання, що забезпечують активність студентів і стимулюють свідоме засвоєння навчального матеріалу. Педагогічні умови є сукупністю дій та взаємодій, що забезпечують досягнення максимально можливого корисного результату діяльності [7].

Отже, *педагогічні умови* – це сукупність різних факторів, які нерозривно пов'язані один з одним, у процесі їх використання можливе досягнення поставленої мети.

Педагогічні умови формування будь-якої компетентності – це сукупність певних складових, за допомогою яких, особистість буде набувати компетентності в певній галузі.

Під **педагогічними умовами формування естетичної компетентності** ми розуміємо сукупність взаємопов'язаних обставин, які створюють сприятливу ситуацію для формування естетичної компетентності особистості.

Формувальний характер навчального процесу досягається шляхом створення певних умов. Виявлення та забезпечення цих умов необхідне для успішного вирішення завдань щодо формування естетичної компетентності майбутнього вчителя-філолога засобами народознавства. Тільки з урахуванням педагогічних умов загальна структура процесу навчання набуває конкретного характеру. На нашу думку, процес формування естетичної компетентності майбутнього вчителя-філолога буде відбуватись ефективно за наступних **педагогічних умов**: зорієнтованість навчально-виховного процесу вищих навчальних закладів на формування естетичної компетентності майбутнього вчителя; цілеспрямоване формування позитивної мотивації до використання засобів народознавства як ілюстративного, інформативного й практичного матеріалу; включення майбутнього вчителя-філолога в систему формування естетичної культури, естетичної поведінки, розвитку естетичних здібностей до творчої діяльності; інтегрований підхід до вибору та застосування методично доцільних організацій, форм і методів формування естетичної компетентності студентів, які ґрунтуються на народознавчій основі та забезпечують адекватність навчальної та позанавчальної діяльності студентів-філологів.

Розглянемо детальніше кожен із зазначених педагогічних умов.

Зорієнтованість навчально-виховного процесу вищих навчальних закладів на формування естетичної компетентності майбутнього вчителя. Аналіз навчальних планів, програм, підручників, науково-методичної літератури довів, що у вищих навчальних закладах навчально-виховний процес має бути зорієнтований на формування естетичної компетентності майбутнього вчителя-філолога, що передбачає розширення тематики предметів психолого-педагогічного циклу (психологія, педагогіка, етнопедагогіка, основи педагогічної майстерності тощо) за рахунок внесення тем, що передбачають формування естетичної компетентності (наприклад: Психологічні особливості сприйняття народних творів мистецтва; Психологічний підтекст української народної символіки (державні символи, символіка рушників, писанок, народних іграшок тощо); Роль родинної педагогіки у процесі формування естетичних смаків, нахилів дитини; Значення традицій народного календаря у процесі формування естетичної компетентності особистості), підбір індивідуальних завдань з дослідження та вивчення засобів народознавства, введення у навчально-виховний процес факультативних курсів, на яких студенти засвоювали б знання, вміння навички щодо формування естетичної культури особистості, естетичних цінностей та ідеалів, досліджували педагогічний досвід щодо здійснення зазначеного процесу та вчилися б самостійно добирати доцільні та ефективні засоби естетичного впливу на учнів.

Аби вчитель-філолог міг під час викладання дисциплін та в позаурочній роботі здійснювати процес формування естетичної компетентності, культури учнів він сам має бути естетично компетентним. Саме від рівня естетичної компетентності вчителя залежить рівень естетичної компетентності його учнів. Тому необхідно аби після закінчення вищого навчального закладу дипломований вчитель-філолог мав високий рівень естетичної культури, був всебічно розвинутою особистістю, яка б володіла естетичними цінностями, вміло та ефективно використовувала засоби та методи формування естетичної компетентності. Мета викладачів вищих навчальних закладів – озброїти студентів-філологів необхідними знаннями, спонукати їх до саморозвитку та власної творчості, формувати та вдосконалювати естетичну культуру, естетичний світогляд майбутніх учителів-філологів, виробляти естетичну поведінку, розкривати суть та прищеплювати естетичні цінності, естетичний смак.

У Державній національній програмі "Освіта" (Україна ХХІ століття) зазначається, що педагогічні працівники мають стати основною рушійною силою відродження та створення якісно нової національної системи вищої освіти. У зв'язку з цим головна увага викладачів має бути зосереджена на підготовці нового покоління педагогічних фахівців, які сприймають рівень підвищення загальної культури, фахової підготовки в процесі здобуття професії як громадянсько-життєву необхідність та власну зацікавленість у професійному зростанні.

Цілеспрямоване формування позитивної мотивації до використання засобів народознавства як ілюстративного, інформативного й практичного матеріалу. Одним із ефективних засобів формування естетичної компетентності майбутнього вчителя-філолога є народознавство. З метою створення позитивної мотивації до використання майбутніми вчителями-філологами засобів народознавства у навчально-виховному процесі викладачам вищих навчальних закладів при викладанні психолого-педагогічних дисциплін необхідно зацікавити студентів, розкрити зміст та ефективність зазначених засобів. Кожен народ має специфічні, тільки йому притаманні, риси, менталітет. А, отже, для виховання таких рис у студентів необхідні особливі засоби національної, народознавчої спрямованості. Використання засобів народознавства є пріоритетним, оскільки в основу Державної національної програми "Освіта" (Україна ХХІ століття) покладено принцип національної спрямованості освіти, що полягає у невіддільності фахової підготовки вчителя-філолога від національного ґрунту, її органічному поєднанні з національною історією і народними традиціями, збереженні та збагаченні культури українського народу, визначенні освіти важливим інструментом національного розвитку і гармонізації національних відносин, а також врахуванні ролі принципів демократизації та гуманізації навчально-виховного процесу у вузі [8].

При здійсненні аналізу психолого-педагогічних праць у галузі мотивації нами виділено дві групи мотивів, які впливають на ефективність формування естетичної компетентності студентів. До *зовнішніх мотивів* ми відносимо: організацію навчального процесу; взаємовідносини між викладачем та студентом; удосконалення змісту психолого-педагогічних та фахових дисциплін; використання завдань, орієнтованих на підвищення рівня естетичної компетентності студентів-філологів; якісне проведення занять із врахуванням потреб професійної підготовки; використання нетрадиційних форм та методів навчання; належне керівництво навчальним процесом; взаємовідносини у студентському колективі. До внутрішніх мотивів належать: професійно значущий мотив (мотив професійного становлення, бажання отримати якісні професійні знання); пізнавальні інтереси; потреби у набутті нових знань; необхідність самовдосконалення, підвищення рівня естетичної компетентності; прагнення до особистого успіху; нахили, вподобання, здібності. Формування внутрішніх мотивів є одним із головних педагогічних завдань у процесі формування естетичної компетентності студентів-філологів. Розвиток внутрішніх мотивів відбувається шляхом переходу зовнішніх мотивів у внутрішні через формування пізнавальних інтересів та професійної спрямованості навчання.

Враховуючи те, що змістовою базою навчально-виховного процесу виступають дисципліни психолого-педагогічного та гуманітарного циклів, розглянемо вплив змісту навчання на мотивацію, самоствердження й самовираження студентів, адже формування естетичної компетентності майбутніх вчителів-філологів засобами народознавства неможливе без впливу цих факторів.

Важливим завданням сучасної освіти є мотивація майбутніх учителів-філологів на необхідність оволодіння естетичною компетентністю, тобто включення у складний інтегрований процес, спрямований на усвідомлення мотивів, потреб професійної діяльності, естетичного сприйняття та розуміння прекрасного, що передбачає володіння естетичними знаннями, вміннями, навичками, сформованістю естетичних суджень, почуттів, цінностей, ідеалів, поведінки, певного творчого досвіду, що дозволяє успішно формувати естетичну компетентність їх майбутніх учнів у навчальній та позашкільній діяльності.

Аналіз численних педагогічних досліджень доводить, що різноманітні засоби народознавства (усна народна творчість, музика, традиції, звичаї, ігри, народна педагогіка, педагогіка народного календаря тощо) сприяють пробудженню в молоді почуття національної гідності й національної гордості, формують естетичні цінності, підвищують загальнокультурний рівень особистості. Саме тому необхідно здійснювати цілеспрямоване формування позитивної мотивації до використання засобів народознавства майбутніми вчителями-філологами у їх подальшій педагогічній діяльності.

Включення майбутнього вчителя-філолога в систему формування естетичної культури, естетичної поведінки, розвитку естетичних здібностей до творчої діяльності. Викладачі психолого-педагогічних дисциплін мають не тільки подавати теоретичний матеріал про естетичну культуру, естетичну поведінку, цінності, але й залучати майбутніх учителів-філологів до процесу формування та підвищення рівня естетичної компетентності засобами народознавства.

При роботі зі студентами варто використовувати такі форми роботи, як мікрОВикладання, розв'язання педагогічних ситуацій, моделювання виховних заходів естетичного спрямування, організація конференцій, семінарів, клубів, відвідання виставок, проведення майстер-класів народних майстрів, проведення педагогічної практики, під час якої студенти мають застосувати весь арсенал своїх знань, вмінь та навичок. До того ж варто пропонувати багаторівневі завдання (з різним рівнем складності: легкі, середні, творчі), де студенти могли б проявити себе.

Засоби народознавства можна умовно поділити на *суспільно-корисні* (охорона пам'яток історії та культури, народознавчі експедиції, патріотичні акції юнацьких та молодіжних організацій, козацькі республіки тощо); *трудоі* (свята першої борозни, обжинки, прильоту птахів, толоки, освоєння традиційних ремесел та народних промислів); *пізнавально-розвивальні* (вікторини, диспути, літературні студії, клуби народної творчості, народні університети мистецтв, Мала академія мистецтв, народний театр (Вертеп), музейно-краєзнавча діяльність, екскурсії, виставки тощо); *військово-спортивні* (спартакіади з народних видів спорту, змагання з козацьких єдиноборств, козацькі забави, національні ігри і т. д.).

З метою формування естетичної компетентності студентів-філологів засобами народознавства протягом усього періоду навчання необхідно враховувати індивідуальні особливості кожного студента, навички, здобуті в процесі суспільного розвитку, прагнення до вивчення та використання засобів народознавства у своїй професійній підготовці та майбутній діяльності.

Формування естетичної компетентності відбувається під час навчальної та позанавчальної діяльності студентів-філологів, тому важливим є вибір методично доцільних організацій, форм і методів професійної підготовки, які ґрунтуються на народознавчій основі, зокрема, проведення вечорів, свят, концертів, де б студенти виступали не тільки у ролі учасників, але й організаторів (самостійно готували б сценарії, розподіляли ролі, дбали про костюми та декорації, які мають відповідати українському колориту). Також можна запропонувати студентам-філологам втілити свої творчі ідеї та нароби під час педагогічної практики, обрати методи та засоби роботи з дітьми.

Інтегрований підхід до вибору та застосування методично доцільних організацій, форм і методів формування естетичної компетентності студентів, які ґрунтуються на народознавчій основі та забезпечують адекватність навчальної та позанавчальної діяльності студентів-філологів. Оптимізація навчального процесу неможлива без інтеграції та систематизації знань у всіх освітніх галузях. Кожна освітня галузь передбачає інтегроване засвоєння її загальних законів, інтеграцію її змісту і на цій основі – оптимізацію навчально-виховного процесу.

Термін інтеграція (від лат. *integer* – повний, цілий) тлумачиться як створення нового цілого на основі виявлення однотипних елементів і частин із кількох раніше розрізнених одиниць (навчальних предметів, видів доцільності та ін.) [9].

У сучасній освіті інтеграція реалізується у таких напрямках: інтегровані уроки, інтегровані дні, курси, навчальні дисципліни тощо. У нашому дослідженні інтеграція стосується навчання психолого-педагогічних, гуманітарних та фахових дисциплін. До них ми віднесли такі дисципліни, як "Психологія", "Педагогіка", "Основи педагогічної майстерності", "Етнопедагогіка", "Українська мова та література", "Фольклор", "Українознавство", "Методика викладання української мови та літератури", "Культурологія", "Етика та естетика" та ін.

Реалізація ідей інтеграції і гуманітаризації передбачає докорінну перебудову не лише педагогічного мислення, а й усієї системи освіти – вихід викладача за межі власного предмета, здійснення міжпредметних зв'язків, усвідомлення місця кожної дисципліни в загальній системі культури.

При вивченні предметів психолого-педагогічного та гуманітарного циклів формування естетичної компетентності відбувається опосередковано, засоби народознавства не використовуються належним чином, хоча мають велике значення та потенціал в процесі формування естетичної свідомості, цінностей, поведінки, почуттів, смаку, компетентності майбутніх учителів-філологів. Процес формування естетичної компетентності майбутнього вчителя не може відбуватись у межах вивчення одного предмету, тому має носити інтегрований характер.

Процес формування естетичної компетентності майбутнього вчителя-філолога має носити системний характер, народознавчим змістом має бути пронизана навчальна і виховна робота.

Використання засобів народознавства у навчальній та позанавчальній діяльності студентів-філологів можна класифікувати за такими параметрами та ознаками: *за метою* – поглибити знання майбутніх учителів-філологів з історії української державності й культури народу, його традицій; розвинути творчі здібності та таланти студентів-філологів, підвищити рівень їх естетичної компетентності, сприяти загальнокультурному розвитку; виробити вміння і навички збирати та записувати зразки народної творчості; навчити доцільному відбору ефективних засобів народознавства та їх використання у навчально-виховному процесі у їх майбутній професійній діяльності; *за методом* – навчальні, ігрові, художні, клубні, гурткові, індивідуальні; *за місцем проведення* – університет, школа, громадські місця, на природі, на виставках чи у майстернях народних майстрів, у клубах, гуртках тощо.

Процес формування естетичної компетентності майбутнього вчителя-філолога у позанавчальний час можна здійснювати за такими напрямками, як *світоглядно-філософський* (створення умов для формування ієрархії естетичних та духовних цінностей, ідеалів, естетичної культури, смаку, переконань для того, аби студенти відчували себе частиною нації, долучилися до національної культури та творили її самі); *суспільно-гуманістичний* (пробудження інтересу до суспільного життя, розвиток ініціативи, самостійності, творчості, уміння організувати роботу інших, участь у колективних творчих справах, формування потреби бути активним учасником громадського життя); *культурологічний* (проведення культурно-освітньої роботи, пропаганда кращих зразків національної культури, забезпечення умов для розвитку творчих здібностей студентів-філологів); *етнографічно-краєзнавчий* (формування інтересу до рідного краю, традицій, обрядів, звичаїв, виховання свідомих патріотів, які шанобливо ставитимуться до духовних та матеріальних цінностей свого народу; проведення екскурсій до краєзнавчих музеїв; обладнання краєзнавчих куточків, кімнат народного побуту в навчальних закладах; створення творчих майстерень з метою відродження традиційних для регіону художніх промислів та ремесел; організація молодіжних об'єднань клубного типу; підготовка тематичних днів, театралізованих свят, обрядів, ритуалів, конкурсів, ігор-змагань; відзначення народних свят, практиками вивчення народних легенд, пісень, танців тощо.

У процесі формування естетичної компетентності майбутнього вчителя-філолога засобами народознавства необхідно обирати ті методи та форми роботи, які є адекватними та відповідають умовам певного регіону України (матеріальній базі, психологічним та релігійним особливостям, рівню знань молоді та ін.).

Для цього можна виділити наступні шляхи: вдосконалення навчального плану і навчальних програм; розгляд процесу навчання з позиції інтеграції; впровадження на лекційних, практичних заняттях використання засобів навчання; впровадження факультативів з питань формування естетичної компетентності студентів; проведення конференцій.

Ми вважаємо, що зазначені вище педагогічні умови сприятимуть формуванню усіх компонентів сформованості естетичної компетентності студентів-філологів засобами народознавства. Визначені умови можуть забезпечити комплексний підхід до використання засобів народознавства у процесі

формування естетичної компетентності особистості за умов інтеграції філософських, психологічних, педагогічних, культурологічних, народознавчих та етнопедагогічних наук.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел]. – К. : Ірпінь : ВТФ "Перун", 2005. – 1728 с.
2. Буляева С. А. Проблемы единства фундаментальных и профессиональных знаний и построение учебных предметов в вузе / С. А. Буляева, З. А. Решетова // Современная высшая школа. – 1986. – № 2. – С. 205–216.
3. Орлов В. Ф. Професійне становлення майбутніх вчителів мистецьких дисциплін : теорія і технологія : [монографія] / [за заг. ред. І. А. Зязюна]. – К. : Наукова думка, 2003. – 262 с.
4. Ростовцев Н. Н. Развитие творческих способностей на занятиях рисованием : [учебное пособие для студентов худ.-граф. фак. пед. ин-тов] / Н. Н. Ростовцев, А. Е. Терентьев. – М. : Просвещение, 1987. – 176 с.
5. Безлюдна Н. В. Навчай, розвиваючи : [посіб. для студ. пед. навч. закл.] – К. : Наук. світ, 2001. – 93 с.
6. Харламов И. Ф. Педагогика : [учеб. пособие] / И. Ф. Харламов. – М. : Высшая школа. – 1990. – [2-е изд., перераб. и доп.]. – 576 с.
7. Мельничук С. Г. Формування естетичної культури майбутніх вчителів (історико-педагогічний аспект, 1860 – 1970 роки) / С. Г. Мельничук. – К. : Наукова думка, 1995. – 198 с.
8. Державна національна програма "Освіта. Україна XXI століття". – К. : Райдуга, 1994. – 61с.
9. Новейший словарь иностранных слов и выражений. – М. : ООО "Издательство АСТ", 2001. – 976 с.

REFERENCES (TRANSLATED & TRANSLITERATED)

1. Velykyi tлумачnyi slovnyk suchasnoi ukrains'koi movy (z dod. i dopov.) [Big Explanatory Dictionary of the Modern Ukrainian Language] / [uklad. i glav. red. V. T. Busel]. – K. : VTF Perun, 2005. – 1728 s.
2. Buliaeva S. A. Problemy edinstva fundamental'nykh i professional'nykh znaniy i postroenie uchebnykh predmetov v vuze [Issues of the Unity of the Fundamental and Professional Knowledge and the Construction of the Scientific Subjects in the Educational Establishment] / S. A. Buliaeva, Z. A. Reshetova // Sovremennaia vysshaia shkola [Modern Higher School]. – 1986. – № 2. – S. 205–216.
3. Orlov V. F. Profesiine stanovlennia maibutnykh vchyteliv mystetskykh dystsyplin : teoriia i tekhnologiiia [The Future Art Teachers' Professional Establishment : Theory and Technology] : [monografiia] / [za zag. red. I. A. Ziaziuna]. – K. : Naukova dumka, 2003. – 262 s.
4. Rostovtsev N. N. Razvitie tvorcheskikh sposobnostei na zaniatiiakh risovaniem [The Development of the Creative Abilities on the Art Lessons] : [uchebnoe posobie dlia studentov khud.-graf. fak. ped. in-tov] / N. N. Rostovtsev, A. E. Terent'ev. – M. : Prosveshchenie, 1987. – 176 s.
5. Bezliudna N. V. Navchai, rozvyvaiuchy [posib. dlia stud. ped. navch. zakl.] / N. V. Bezliudna. – K. : Nauk. svit, 2001. – 93 s.
6. Kharlamov I. F. Pedagogika [Pedagogy] : [ucheb. posobie] / I. F. Kharlamov. – M. : Vysshaia shkola. – 1990. – [2-e izd., pererab. i dop.]. – 576 s.
7. Mel'nychuk S. G. Formuvannia estetychnoi kul'tury maibutnykh vchyteliv (istoryko-pedagogichniy aspekt, 1860-1970 roky) [The Future Teachers' Aesthetic Culture Formation (Historical-Pedagogical Aspect, 1860-1970) / S. G. Mel'nychuk. – K. : Naukova dumka, 1995. – 198 s.
8. Derzhavna natsional'na programa "Osvita. Ukraina XXI stolittia" [The State National Programme "Education. Ukraine the XXI Century". – K. : Raiduga, 1994. – 61 s.
9. Noveishyi slovar' inostrannykh slov i vyrazhenii [The Newest Dictionary of the Foreign Words and Expressions]. – M. : ООО "Izdatel'stvo AST", 2001. – 976 s.

Матеріал надійшов до редакції 13.03. 2013 р.

Глазунова Л. А. Педагогические условия формирования эстетической компетентности будущего учителя-филолога средствами народоведения.

В статье рассмотрены педагогические условия формирования эстетической компетентности будущего учителя-филолога средствами народоведения. Акцентировано внимание на эффективности обучения и воспитания молодежи на знаниях по этнопедагогике. Представлена классификация средств народоведения в учебно-воспитательном процессе по разным признакам, определены ориентировочные направления народоведческой работы со студентами.

Glazunova L. O. Pedagogical Conditions of the Forming the Future Philology Teacher's Aesthetic Competence by Means of Ethnologic.

The article considers pedagogical conditions of the forming the future philology teacher's aesthetic competence by means of ethnologic. The effectiveness of teaching and education of the young generation based on the fundamental ethnopedagogic knowledge are especially accentuated. The classification of means of ethnologic in the educational process according to the different characteristics is given, the reference directions of the ethnological educational work with students are determined.